

פג פד

בית שלמה

תשובה פד

קקאלא . ג' אייר תרי"ד .

חשוב ואו"ם וצרכה לכי אחי ירדתי הרצני המופלג
החוצה מוח' זאז וואלף כ"י צק' צועשטעטש .

מכתבו מערי"ח דנא קבלתי היום . ואני ערוך מאור צפרע

שנחנך לי ליטע מציח' לזאת לא יכולתי אף לקרות
דבר מפלפולו ~~לחש~~ ~~לחש~~ ר"מ כחצ שהדבר נחנך למעשה הנני
מש"צ למעשה בקצרה כפי חו"ד בהשקפה ראשונה. חוכן שאלחו .
ששמעון קנה צקאטעראקט אלל ארון מאתים קארץ חטין עוז ונקי
וקנה ראובן משמעון הסבולה לקבלה מהארון צאופן שיהי נקי
כפי הקאטעראקט והארון לא קיים כן וכלה ליהן חטין מעורבים
צפסולה הרצה . ע"כ רולה הלוקח לחזיר צו משום טענה מוס צומקח
והמוכר מש"צ טינקס והוא ישליט די מחסורו עכ"ת השאלה. והנה
כל הפלפול יש לו חוקים אס נאמר שהחטין נקנו לשמעון אס חיו
יפס אלל לפי שנאמר צומכצו שלא מוכר לו צכות"ס לעכ"ר חין
צומקח הזה מומס כי כל ענין הנהיג צזה צקאטעראקט חין צו ענין
טיקנה הלוקח ג' המקח רק שהוא חיוצ על המוכר לקיים גוף
שומקח . ומעשים צכל יום יוכיחו שאחריות המקח הוא על המוכר
אף אחריות אונסין עד שימסור המקח להלוקח . וגם הלא כ"פ
קונה יהודי מארון חצוואות חמולות או י"ש לאלפים. וצנהיע הפסח
אס הי"ש הוא עדיין ח"י המוכר ולא מקדם ללוקח שיועמוד על
אחריותו לא פקפק אדם מעולם שיהי חשש צ"י על הקינה. ואין מי
שמוכר חמץ זה לכברי קוה"פ כנהיג אף צאופן שה"י להארון המקח
צשעת המכירה . והוא מע"ט שלא קנה הישראל אס גוף המקח כלל
כיון שאינו מקו"ים והוא רק חיוצ על הארון המוכר להעמיד המקח
להלוקח כפי הקבלה וע' צק' טע"ת ס"י חמ"ח מ"ש על הפמ"ח ח"א
ס"י מ"ו . ומש"ה צדיעצד ודאי חין חשש כמזואר צכילול צזה
צאחרונים צא"ח סס"י ח"כ רק לכהחלה יש להחמיר ולמכור לחוש
לד' הטור שס צשס ראצ"ה אלל הטיקת בד' רוח"פ ויש לי צזה
פלפול ארוך צדברי הסיק' צע"ז דס"ג צד"ה ואינו חושש ואכ"מ .
וצזה עמדתי ע"ד הרמז"ס ז"ל שפסק צכ"צ דמכירה ה"ג דהפוסק
על שער שצטיק ולא הי' אוחו מין ציד מוכר דאס חוזר צו מקבל
מי שפרע אף שפסק למעלה צקמוך דמוכר דשלצ"ע אינו מקבל

מי שפרע והמחצרים ז"ל עמדו צזה . ולעכ"ד לק"מ דצחמה אס
מוכר דשלצ"ע צחורה מכירה אינו חייב לקבל מ"ש. דמ"ש אינו חל
רק צדבר שנקנה מה"ח כמו צקנין מעות לר"י כמזואר צש"ס צ"מ
לר"י דקיי"ל כוותי' משא"כ צמוכר דשלצ"ע שאינו קנין כלל. משא"כ
צפוסק על הפירות שאלס הי' עושה קנין גמור הי' קונה לגמרי
דפוסק על הפירות חל גם כן על דשלצ"ע וא"צ דכיון דלא הקנה
פירות מיוחדים הוי רק חיוצ וכן מזואר להדיא צחשו' הרשצ"א ח"ג
ס"י ק"ה דפוסק על השער אעפ"י שאין לו מעטס חיוצ הוא שחל
אף על דשלצ"ע עש"ה . וע' צרש"י צ"מ דמ"ה ע"צ ד"ה הזהב
קונה רק דאף צחיוצ צעי קנין המועיל כמזואר צס"י ס"י ק"ו וע"ס
צקלוה"ח. וכיון שצדרצנן מעלעלי' אינס נקנים צכספ ה"ה דאינו
מחייב ליהן לו מעלעלי' צקנין כספ לצד וע' צסמ"ע ס"י קכ"ט
סקנ"ו וצש"כ שס סק"ג עש"ה וכ"מ צש"ס צ"מ שס דכיון דכספ
אינו קונה אס הזהב ה"ה דאינו מחייב הזהב וע' צקלוה"ח ס"י ר"ג
סק"ד. ומ"מ כיון שצכספ קונה מה"ח ה"ה דמחייב מה"ח ע"י כספ
ומש"ה מקבל מ"ש . ואס עשה קנין גמור מחייב לגמרי וכ"כ צס'
מחכ"א ה' דשלצ"ע ס"י ג' וזה דלא כש"כ ס"י ר"ג סק"ג . וזה

דצעי' ילא השער דוקח היינו דחכ"כ הוי מקח שנעשה צחיסור
וא"ל לקבל מ"ש כמ"ס שס"כ שס וצרת"א ס"י ר"ט ס"ו והגאון צעל
נחה"מ קוחר דברי עלמו צצס' חו"ד ס"י קס"ט סקל"ח וס"י קע"ג
סקי"צ כ' צפשיטות דפוסק על השער הוי חיוצ הגוף להעמיד לו
הפירות וא"כ אחאי כחצ צנחה"מ סס"י ר"ט דהטיקת כדברי הש"כ
דצפוסק על השער אף אס עשה קנין גמור לא קני רק למ"ש
דכיון שהוא חיוצ מועיל אף צדשלצ"ע או שא"צ. ויש קעד לדברי
הכ"ל מהירושלמי ר"פ ~~לחש~~ ~~לחש~~ הזהב ה"צ ודלא כהמפרש שס והמעין
שס חיעצ יצין ~~לחש~~ ~~לחש~~ . כלל הרצנים שצקאטעראקט או

שליסלעטליך הנחוגים כיון שחמנהג פשוט שמומר המקח צרשות
המוכר אף לאחריות אונסין ולא אחרי' דמראהו מ"ח או אצור כמו
צצור צצורי שלהי מנחות או שיהי ההפסד לפי חשנן כמזואר
ציאשונים צגיטין דס"ו או אס הופסד הכל יפסיד הלוקח וע"כ
דחין גוף המקח קנוי להלוקח רק החיוצ על גוף המוכר הוא להעמיד
לו המקח ואף צמוכר לו חצוואה מגדיש זה וכדומה ג"כ אינו רק
חיוצ הגוף כיון שאינו מקיים לו המקח צפ"ע שיעמוד על אחריותו
וע'

שאלות ותשובות ח'מ

סי

ר"א. חלל שאני תמה על האחרונים למה קחמו בדברי הר"י הכ"ל והא מוהר"מ ז"צ לא ק"ל הכי כמזוהר שם צהגמ"ר וכן צהשו' הרח"ט כלל י"ז ק"י ג' הניח דברי מוהר"מ חלו ולא השיב על דבריו רק מעט שאינו רק דיבור ולא מעשה לזה לא מהני מנהג דהוי מנהג גרוע. וגם מאן לימא לן שנוהג מנהג זה הא לא"ה היה מורה לדברי מוהר"מ וכן מפורש ג"כ צהשו' הרח"ט כלל י"ג ק"י כ' לענין חבירה אלתענה ע"ש באריכות. וגו"ל דבאן כ"ע מורי דמועיל דהא עכ"פ צר קנין הוא מלך הדין ע"י כו"מ לזה מועיל קנין שמלך המנהג אף צלל כו"מ וע' צהמ"ע קס"י ר"ג. חלל זהו גיפא מכלן דכ"ה המנהג הפשוט כו"מ הרח"ט ע"ד מוהר"מ הכ"ל. ואף אם דרך למכור המקח שקנה מהאדון ע"פ קאנטראקט ע"פ הרוב מוסר להלוקח לעס' פ"ס הקאנטראקט ואם נכחצ צהלעס' לשונוה המספיקים למכירה שערות מועיל כמזוהר צקי" ק"ו ק"ז. וגם צנה"מ ק"י ר"א כ' צפשיעות דבאוחיות ל"מ קנין קיעותותא ומשמע שם שאף אם המנהג צרור אינו מועיל ועוד שאף אם נאמר שמועיל קנין שמלך המנהג אף צזה שיינו אם הי' מקנה להלוקח החוב שחלל האדון והוא שלו אף אם יחלט המקח חלל האדון או שלא יכלה ליתן כפי הקאנטראקט שלא יהי' להלוקח שוב מענה על המוכר ועלמא לא נהיג הכי חלל שאם האדון אינו רוצה ליתן העקח או שאינו נותן כפי המדובר חוזר הלוקח על המוכר. וגם מדברי ר"מ נראה שפשוט לו כן וא"כ אינו קונה מחוב רק גוף המקח וזה ליחא צמכירה כלל דהא המוכר עלמו אין לו זכות צגוף המקח כו"מ ל. ע"כ אין לקנין זה מקום לעכ"ד. רל"תי מאוד להשתעשע צפלפולו הנחמד חונס לע"ע אינו טרוד מאוד לצום דרך פעמי והיום אינו לריך להשיב כמה חשו' צענינים טובים קודם נסיעתי וגם לגמור ח"זה ענינים גדולים ע"כ לא יכולתי לעיין בדברי ר"מ וא"ה צצואי מדרכי לביתי לצלום אינו מוכן לביין צפלפולו להשיבו כ"ד ה' העונה עלי. אך לפי הנראה אהעכצ כעת על הדרך ערך שני צצעות נא ימחול ר"מ לעיין צדבריו חלל כי נכונים לעכ"ד למעשה.

שלמה צמוהר"י:

וע' צרס"י צ"מ דע"צ ע"צ ד"ה פוסק עמו וצחוס' שם דס"ד ע"צ ד"ה חאי קרוב עסיה ועס"ה אין חילוק צין אם צחו לעולם או לרשות המוכר צצעת המקח או לא רק דצעיין ילא השער מישראל לישראל משום חיסור רציה וצ"צ צעיני. וכיון שכן אינו צמכירה רק אם מוכר לו הקאנטראקט כו"מ"ס או צמעמ"ס צישראל מישראל וצעכוי"ס יצ פלוגתא צקי" קכ"ו. וצ"ל אינו כלום. ולא עוד חלל דכו"מ"ס ל"מ חלל חכא דמכר לו החוב. חלל צכ"ד שמכר לו חסיטים שיש לו חלל האדון ל"מ צזה כו"מ"ס וזה אינו נקנה כלל כיון דפסקי' כרצא צפסקים דל"א דצעי"מ מכאן ולהבא הוא גוצה ואי צצין וקדיש עלום לאו כלום הוא ונראה שאפשר שמש"ה פירש"י שם וצ"ל כ"פ דחקדים עלום צחוד חצו"מ אם הקרקע המשועבר לו ולא הקדיש אם החוב חלל הקרקע וכצ"ל צמוהר"ק שרש פיע"ע דרש"י חכ"ל וע"מ"ס וצבריו לע"ג כו"מ"ס צצשונה אחרת ולפי חכ"ל י"ל דכוונת רש"י דחקדים החוב אם יש שטר והקנהו צכו"מ"ס הי' מועיל חלל הקרקע המשועברת אינו יכול להקדיש ולמכור כלל ואף שמודברי סתוס' צ"צ ר"ס דע"ז נראה שיוכל להקנות גוף הקרקע מדרבנן צכו"מ"ס רק להקדיש ח"י ע"מ דצריחם לע"ג וע"י צקליה"ח ר"ס ק"י קכ"צ וא"כ צצידון דידן שלא מוכר החוב מהחטים רק מוכר חציעין י"ל דגרע עפי וע' צנו"צ מוהר"ה חל"ע קס"י כ"ד צד"ה וצנה לריך חכי וצבריו חמוסין צמ"ס צכוונת מוהר"ק וצבריו חצוגי דרבנן נכונים צרליחם מוהר"ק וכצ"ר קדמם צצשעה"מ פכ"צ מוכירה הי"ע ואף דצב"ס קאמר עעמא דרצא משום דחלו הי"ל חצי הוי מסלק לי' צצוי ע"מ מש"ה קאמר מוהר"ק שם דצגוף החוב ליכא לעומר הכי ע"מ וא"כ צכ"ד דל"מ האדון לסלק רק צציעין גס רצא מורה. וצ"ל דרוקא צגוף החוב קאמר מוהר"ק שפיר חלל צגוף חציעין שפיר מלי לסלוקי צציעין אחרים כו"מ"ס סתוס' צצ"ע חכ"ל ועוד דהא כצנו סתוס' צציעין ר"ס דצ"ל לענין חילולל דכיון דמשחמשין צחילולל ואם מוכרים לא ערפא מלקוחות אמרי' מכאן ולהבא הוא גוצה וע' צחצורי יצ"ע דס"ו ע"צ וא"כ הי"כ דכוונת"י ולא עוד חלל שחרצו"צ צמלחמות פכ"ס כ' דלמסקנא גצי מעלול"י אף חצ"י מורה דמכאן ולהבא גוצה וא"כ צכ"ד שמכר חציעין ולא החוב גרע עפי ומ"מ עכ"פ צלל כו"מ"ס צרור דלא קנס. ואין לדין ולומר דאעפ"כ הוי קנין מלך המנהג הנה האחרוני צקי" ר"א הציאו צצס ח"ר יחיל צצמרדכי צצצא דצדללל"ע כיון דאינו מועיל צו קנין לא מהני צו מנהג שיועיל צו קנין והוא צצגמ"ר ק"פ ר"א דחילה ונראה לפ"ז דה"ה צצבר שא"צ דחר עעמ"י הוא. וחוב הוי דשא"צ כמזוהר צמלחמות פ"ד וצ"ק וצח"מ קס"י